

นโยบายรายเขตของผู้ว่าฯ พื้นที่เขตธนบุรี

1.นโยบายขยะ

ประเด็นนโยบายที่ 1 กวดขันจับ/ปรับ การทิ้งขยะลงแหล่งน้ำอย่างจริงจัง (มิตีโครงสร้างดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ทักษะภาพและแหล่งน้ำที่ดี มลพิษทางน้ำลดลง
- มีการกวดขันลงโทษ และจับ/ปรับผู้ที่ก่อมลพิษหรือทิ้งขยะลงแหล่งน้ำอย่างจริงจัง

รายละเอียด

บังคับใช้กฎหมายการทิ้งขยะลงแหล่งน้ำและการลักลอบปล่อยน้ำเสียอย่างจริงจัง โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่เทศกิจออกตรวจเชิงรุก เพิ่มรอบการเก็บขยะริมคลองทั้งทางเรือและทางรถในพื้นที่ที่เกิดปัญหาซ้ำซากหรือจุดที่มีประชาชนร้องเรียนผ่านแอปพลิเคชัน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการตรวจจับและเฝ้าระวัง เช่น กล้อง CCTV ที่มีการติดตั้งอยู่เดิม

ประเด็นนโยบายที่ 2 เตรียมโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมรองรับพื้นที่การค้าหาบเร่แผงลอย (มิตีสิ่งแวดล้อม โครงสร้างดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- พื้นที่การค้าหาบเร่แผงลอยที่มีการจัดการด้านความสะอาดอย่างเป็นระบบ

รายละเอียด

ปัญหาด้านความสะอาดของทางเท้าเป็นหนึ่งในประเด็นที่ประชาชนให้ความสำคัญและเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในบางพื้นที่ ดังนั้น กทม.จะพัฒนาโครงสร้างพื้นที่จำเป็นโดยเฉพาะด้านความสะอาด ได้แก่ การจัดตั้งจุดทิ้งและจุดแยกขยะรวม บ่อตกไขมัน (รูปแบบสามารถเป็นรถเข็นที่มีบ่อตกไขมันและจุดทิ้งขยะได้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการเคลื่อนย้ายและจัดเก็บสำหรับบางพื้นที่) พร้อมกับกำหนดแนวทางในการทำความสะอาดพื้นที่ร่วมกันระหว่าง กทม.และผู้ประกอบการในพื้นที่ โดย กทม.และกลุ่มผู้ค้าจะเป็นกำลังหลักในการช่วยกันดูแลพื้นที่สาธารณะให้สะอาดอยู่เสมอ

ประเด็นนโยบายที่ 3 สภาพแวดล้อมเมืองดี จุดทิ้งขยะถูกสุขอนามัย ไม่มีขยะตกค้าง (มิตีสิ่งแวดล้อม)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- สภาพแวดล้อมและทัศนียภาพเมืองสะอาด สวยงาม ไม่มีมลพิษจากขยะตกค้าง และไม่มีแหล่งเพาะเชื้อโรคหรือพาหะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพคนเมือง

รายละเอียด

ถึงแม้ว่าสำนักงานเขตแต่ละแห่งจะมีแผนปฏิบัติการสำหรับการเก็บ/ขนขยะ แผนทำความสะอาดจุดทิ้งขยะและทางเท้า แต่ในความเป็นจริงกลับพบว่าหลายพื้นที่มีปัญหาเรื่องขยะตกค้าง การเก็บ/ขนทำไม่ได้ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ตลอดจนหลายจุดทิ้งขยะมีการเก็บ/ขนขยะแต่ไม่มีการทำความสะอาดบริเวณโดยรอบถังขยะหรือจุดรวม เกิดรอยคราบของเศษอาหาร ขยะเปียกส่งกลิ่นเหม็น ส่งผลให้เกิดทัศนียภาพแก่เมือง สภาพแวดล้อมที่ไม่ถูกสุขอนามัย หรือเป็นแหล่งบ่มเพาะเชื้อโรคและสัตว์พาหะ

นโยบายเร่งด่วนที่ต้องทำให้คุณภาพชีวิตตลอดจนสุขอนามัยคนกรุงเทพฯ ดีขึ้น

1. มอบหมายเจ้าหน้าที่ลงสำรวจและทำความสะอาดจุดทิ้งขยะที่เป็นปัญหา - บูรณาการระหว่างฝ่ายรักษาความสะอาดฯ และฝ่ายสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตทั้ง 50 แห่ง พร้อมทั้งจัดทำแผนงานทำความสะอาดครอบคลุมทุกพื้นที่ในระยะยาว ควบคู่กับการนำข้อมูลสภาพปัญหาและข้อร้องเรียนเรื่องจุดที่มีขยะตกค้างบริเวณชุมชน ริมหางสาธาณะ ตลอดจนที่ดิงกร้าง เอกชนมาดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

2. ร้องเรียนขยะตกค้างผ่านฟองดูว์ - เชื่อมโยงกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพิ่มช่องทางการร้องเรียนและรับเรื่องด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัล ให้ได้รับข้อมูลแม่นยำ เป็นปัจจุบัน และมุ่งแก้ปัญหาได้รวดเร็วทันเหตุ นอกจากนี้ภาครัฐต้องทำงานร่วมกับกลุ่มเครือข่ายอาสาสมัครในเมือง เช่น วินมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ผู้ค้าหาบเร่แผงลอย หรือคนขับรถรับจ้างสาธารณะ ในการช่วยกันสอดส่องและร่วมแจ้งเหตุที่เกิดในพื้นที่สาธารณะ

3. เพิ่มประเภทขยะถึงจุดทิ้งขยะ - จากการระบาดของไวรัสโควิด 2019 มากกว่า 2 ปี ทำให้ประชาชนมีอุปกรณ์ทั้งหน้ากากอนามัย ที่ตรวจ ATK เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงต่อการรับเชื้อโรคของประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ กทม. พนักงานขนขยะ พนักงานทำความสะอาด กทม. จึงต้องจัดให้มีจุดทิ้งขยะติดเชื่อเพิ่มมากขึ้น ทั้งถึงขยะทั่วไป ถึงขยะของชุมชน รวมทั้งการรณรงค์ให้มีการคัดแยกขยะติดเชื่อในพื้นที่ต่างๆ ของเอกชน

4. จัดทำแผนงานและประชาสัมพันธ์การเก็บขยะขึ้นใหญ่อย่างชัดเจน - โดยปกติ กทม.จะมีโครงการเก็บขยะขึ้นใหญ่ร่วมกับชุมชนจดทะเบียนทั้ง 2,000 กว่าชุมชน หากประชาชนทั่วไปต้องการใช้บริการต้องโทรแจ้งและนัดหมายล่วงหน้าซึ่งที่ผ่านมาประชาชนบางส่วนไม่รับทราบ ดังนั้น กทม.จึงจะดำเนินการจัดเก็บขยะขึ้นใหญ่ เช่น ตู้ เตียง เฟอร์นิเจอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เก่า ขยายสู่หมู่บ้านจัดสรร บ้านในรั้ว ตึกแถว และคอนโดมิเนียม ด้วยแผนงานรอบการจัดเก็บที่ชัดเจน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบทั้งออฟไลน์และออนไลน์ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

ประเด็นนโยบายที่ 4 สร้างต้นแบบการแยกขยะ ต่อยอดให้การแยกขยะระดับเขตสมบูรณครบวงจร (มิติสิ่งแวดล้อม)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ระยะสั้น - สภาพแวดล้อมเมืองดีขึ้น การจัดเก็บขยะทำได้สะดวกเร็วจากการแยกประเภท ผลกระทบต่อประชาชนทั้งในด้านสุขอนามัย (กลิ่น) และการจราจรติดขัด (รถขยะเข้าจัดเก็บในชุมชน ซอยเล็ก และข้างถนน)

- ระยะยาว - งบประมาณจากภาษีประชาชนที่ใช้ในการจัดเก็บขยะและการจัดการปลายทางมีจำนวนเงินน้อยลง สามารถเปลี่ยนไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่นของคนกรุงเทพฯ เช่น พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ เพิ่มสวัสดิการการรักษา และเพิ่มทุนการศึกษาหรือจัดซื้ออุปกรณ์ทันสมัย

รายละเอียด

กว่า 10 ปีที่ผ่านมา กทม.มุ่งเน้นการจัดการขยะที่ปลายทางเป็นสำคัญ ทั้งการเก็บขยะไม่ให้ตกค้าง และการจัดการที่โรงคัดแยกขยะมูลฝอยทั้ง 3 แห่งหลัก (หนองแขม อ่อนนุช สายไหม) โดยระยะยาว กทม.มีเป้าหมายลดการจัดการแบบฝังกลบสู่การเปลี่ยนเป็นเชื้อเพลิงขยะ (RDF) ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้างและผลักดันหลายแห่ง

กทม. มุ่งงบประมาณในการดูแลรักษาความสะอาด และบริหารจัดการขยะต่อปีสูงกว่า 12,000 ล้านบาท สวนทางกับงบประมาณที่ช่วยลดและส่งเสริมการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางที่มีงบประมาณน้อย และดำเนินการอย่างไม่ต่อเนื่อง

ดังนั้น กทม. จะต้องมุ่งเน้นต่อยอดการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทาง ทั้งการคัดแยกอย่างถูกวิธีและการลดปริมาณขยะ (zero waste to landfill) ต่อยอดและร่วมมือกับภาคีหน่วยงานที่ดำเนินการอยู่เดิมและสร้างภาคีเครือข่ายใหม่ให้มีจำนวนมากขึ้น ทั้งรูปแบบธนาคารขยะ ธุรกิจเพื่อสังคม ตลอดจนโครงการร่วมมือระหว่างสมาคมผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ให้ความสนใจและร่วมผลักดันแนวคิด Sustainable Development Growth (SDGs) และ BCG (Bio-Circular-Green Economy)

การดำเนินการจะมุ่งเน้นพื้นที่นำร่องศักยภาพ โดยใช้เกณฑ์การมีเครือข่ายดำเนินการอยู่เดิม ที่ตั้งพื้นที่ยุทธศาสตร์ทั้งเชิงเศรษฐกิจและที่อยู่อาศัยสำคัญ ตลอดจนพื้นที่ที่มีสถิติปริมาณขยะในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญ

โดยแบ่งการบริหารจัดการออกเป็น 3 มิติดังนี้

ต้นน้ำ

- แยกขยะต้นทางด้วย 3 ประเภท 1) อินทรีย์ 2) รีไซเคิล 3) ทิ้งไป โดยพิจารณาการควบคุมการแยก โดยการให้ถุงหรือถังแยกสี (นอกจากแยกแล้ว ถู และ ถัง ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมปริมาณการทิ้งขยะต่อวันให้อยู่ในเกณฑ์ที่ได้ชำระค่าบริการกับ กทม. ไว้) รวมถึงสร้างคู่มือการแยกขยะในการประชาสัมพันธ์
- สร้างแรงจูงใจให้กับผู้แยกขยะ โดย คินปุยอินทรีย์ให้กับ ประชาชนที่ช่วยแยกขยะ และ เก็บค่าเก็บขยะเฉพาะขยะทั่วไป (อินทรีย์ และ รีไซเคิล ไม่เก็บ)
- ร่วมมือกับผู้ผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ตามหลักการ EPR หรือหลักการที่ขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตไปยังช่วงชีวิตต่าง ๆ ของบรรจุภัณฑ์ [1]

กลางน้ำ

- กำหนดวันในการเก็บขยะ จำแนกรถในการเก็บขยะอินทรีย์เศษอาหาร และขยะทั่วไปไปลาน้ำ
- เตรียมความพร้อมโครงสร้างพื้นฐานการจัดการของ กทม. ให้มีความพร้อมในการรับมือกับปริมาณขยะแต่ละประเภทที่จะเกิดขึ้นใน กทม. เช่น เครื่องจักรและระบบในการเปลี่ยนขยะอินทรีย์เป็นปุ๋ยครอบคลุมทั้ง 3 ศูนย์ (หนองแขม สายไหม อ่อนนุช) และการเปลี่ยนขยะทั่วไปปนเปื้อนมาเปลี่ยนเป็นพลังงาน RDF)
- เพิ่มจุดรับทิ้งขยะ จุด Drop-off ขยะ Recycle ที่ประชาชนสามารถนำมาเปลี่ยนเป็นสิทธิประโยชน์ เช่น สะสมแต้มส่วนลดเพื่อใช้ร่วมกับสินค้าหรือบริการของเอกชน
- จัดกระบวนการนำปุ๋ยไปให้กับสวนสาธารณะและเกษตรในเมือง (Urban farming)

2. นโยบายน้ำเสีย

ประเด็นนโยบายที่ 1 มุ่งเป้าติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียต้นทาง (มิติสิ่งแวดล้อม โครงสร้างดี)

- เข้มงวดการปล่อยน้ำเสียตั้งแต่ต้นทางในพื้นที่แหล่งการค้าประเภทตลาด นำร่องตลาดภายใต้สังกัด กทม.

รายละเอียด

ตลาดเป็นแหล่งพาณิชย์กรรมและเศรษฐกิจสำคัญประเภทหนึ่งของคนเมือง จากสถิติพบว่าตลาดเป็นแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่มีความเข้มข้นสูง โดยในพื้นที่กรุงเทพฯ มีจำนวนตลาดกระจายตัวอยู่มากถึง 292 แห่ง และมีตลาดที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานตลาด กทม.จำนวน 13 แห่ง

การกำกับดูแลและการประกอบกิจการตลาดในพื้นที่กรุงเทพฯ จะอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ กทม.และสำนักงานเขต ด้วยเงื่อนไขการขออนุญาตจัดตั้งตลาด และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องตลาด

เพื่อจัดการปัญหาน้ำเสียตั้งแต่ต้นทาง กทม.จะดำเนินการเชิงรุกในการนำร่องปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียในตลาดให้มีความทันสมัยเป็นไปตามค่ามาตรฐาน ด้วยการบำบัด 2 ขั้นตอนรูปแบบ onsite treatment ก่อนปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำและท่อระบายน้ำสาธารณะ

ในระยะกลางและระยะยาวจะออกแบบกลไกและความร่วมมือให้เกิดการดำเนินการในพื้นที่ตลาดของเอกชน

ประเด็นนโยบายที่ 2 กวดขันจับ/ปรับ การทิ้งขยะลงแหล่งน้ำอย่างจริงจัง (มิติโครงสร้างดี) (เข้ากับนโยบายขยะ ประเด็นที่ 1)

3. นโยบายพื้นที่ออกกำลังกาย

ประเด็นนโยบายที่ 1 พัฒนา 1,034 ลานกีฬา กับประชาชนและเอกชนในพื้นที่ (มิติสุขภาพดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ลานกีฬาสภาพเหมือนใหม่ทั่วกรุง
- มีส่วนร่วมในการคัดเลือกกิจกรรมและกีฬาที่จะให้มีในลานกีฬาใกล้บ้าน
- มีพื้นที่สาธารณะเพื่อการออกกำลังกายมากขึ้น
- มีพื้นที่ผ่อนคลายความเครียด พบปะเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างผู้คน

รายละเอียด

ลานกีฬาเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับการสร้างเสริมสุขอนามัยของประชาชนและชุมชนขนาดย่อมกระจายตัวอยู่ทั่วเมือง เพื่อเป็นการเพิ่มการเข้าถึงพื้นที่สร้างเสริมสุขภาพและกิจกรรมชุมชน ปัจจุบันกรุงเทพฯ มีลานกีฬาทั้งหมด 1,034 แห่ง แบ่งเป็น ลาน A ขนาดใหญ่ จำนวน 128 ลาน, ลาน B ขนาดกลาง จำนวน 182 ลาน, ลาน C ขนาดเล็ก จำนวน 724 ลาน [1] [2] ถึงจะกระจายครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพฯ แต่หลายแห่งมีสภาพที่ไม่สมบูรณ์ บางแห่งไม่พร้อมที่จะใช้งาน

ดังนั้น กทม.จึงต้องพัฒนาคุณภาพลานกีฬาให้เป็นพื้นที่สาธารณะคุณภาพ

- พัฒนาลานกีฬาด้านแบบ 180 แห่ง 180 แขวง ทั่วกรุงเทพฯ ภายใน 100 วัน และขยายผลให้ครบ 1,034 ลานทั่วกรุง
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสอดส่องดูแล และร่วมกันดูแลรักษาและฟื้นฟูลานกีฬาทั้ง 1,034 ลานทั่วกรุง
- จัดทำโครงการการพัฒนาลานกีฬาร่วมกับเอกชนในพื้นที่

รูปแบบการพัฒนา

- ลานกีฬาในโรงเรียน = เปิดโรงเรียนให้คนในชุมชนเข้ามาใช้งานพื้นที่ได้ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนและวันหยุด ปรับเพิ่มเติมความเป็นพื้นที่สาธารณะ (เริ่มต้นจากในโรงเรียนสังกัด กทม.)

ประเภท รายละเอียด

ลานประเภท A

Landscape: Green Wall และ Hanging Garden ไม้พุ่มขนาดกลาง ไม้ใบในร่ม (กรณีอยู่ภายใต้โครงสร้างหลังคา หรือร่วมเงาจากอาคาร)

Hardscape: CCTV ไฟส่องสว่าง เครื่องเล่นเด็ก เครื่องบริหารร่างกาย พัฒนาลานกีฬาคอนกรีต เพิ่มความหลากหลายของกีฬา ที่นั่งพัก ระบบระบายอากาศ

ลานประเภท B

Landscape: Green Wall และ Hanging Garden ไม้พุ่มขนาดกลาง ไม้ใบในร่ม

Hardscape: CCTV ไฟส่องสว่าง เครื่องเล่นเด็ก เครื่องบริหารร่างกาย ที่นั่งพัก ระบบระบายอากาศ

ลานประเภท C

Landscape: Green Wall

Hardscape: CCTV ไฟส่องสว่าง เครื่องบริหารร่างกาย ที่นั่งพัก ระบบระบายอากาศ

- ลานกีฬาในชุมชนและหมู่บ้าน = พื้นที่ส่งเสริมกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมชุมชน สร้างบรรยากาศเปิดรับผู้คน ส่งเสริมการออกกำลังกายทั้งแบบช้า และเร็ว เพิ่มเติมพื้นที่พบบะทางสังคม ผ่อนคลาย และสามารถใช้งานได้ในทุกเวลา

ประเภท รายละเอียด

ลานประเภท A, B

Landscape : ต้นไม้ใหญ่ ไม้พุ่ม ไม้ประดับ พืชผักสมุนไพร ลานสนามหญ้า

Hardscape: CCTV ไฟส่องสว่าง เครื่องเล่นเด็ก เครื่องกีฬาบริหารร่างกาย พัฒนาลานกีฬา เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรม เพิ่มร่มเงา ที่นั่งพักและโต๊ะสำหรับการพบบะห้องน้ำสาธารณะ

ลานประเภท C

Landscape: พืชผักสมุนไพร ไม้พุ่ม ไม้ประดับ สนามหญ้าขนาดเล็ก

Hardscape: CCTV ไฟส่องสว่าง เครื่องเล่นเด็ก เครื่องเล่นบริหารร่างกาย ลาน ASPHALT ขนาดเล็ก เพิ่มร่มเงา ที่นั่งพักและโต๊ะสำหรับการพบบะ

- ลานกีฬาใต้ทางด่วน = พื้นที่ส่งเสริมกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมในระดับย่าน เพิ่มพื้นที่สีเขียวจากพื้นที่คาดแข่งใต้ทางด่วน สร้างสภาวะน่าสบายจากพื้นที่ปิดล้อมเดิม

ประเภท รายละเอียด

ลานประเภท A, B, C

Landscape: ต้นไม้ใหญ่ - เล็กที่ไม่เป็นทรงพุ่มหนาแน่น ไม้พุ่มเล็ก ไม้ประดับ ลานสนามหญ้ากีฬา ไม้ใบในร่ม Green Wall และ Hanging Garden ระบบระบายอากาศ ช่องเปิดโล่ง

Hardscape: ไฟส่องสว่าง CCTV ไฟตกแต่ง Hanging decoration เครื่องเล่นเด็ก เครื่องบริหารร่างกาย ลานคอนกรีต ลาน ASPHALT ร่มเงา ที่นั่งพักและโต๊ะ ห้องน้ำสาธารณะ

4.นโยบายขนส่งสาธารณะ

ประเด็นนโยบายที่ 1 ป้ายรถเมล์มีข้อมูลและสว่างปลอดภัยทุกป้าย (มิติปลอดภัยดี เดินทางดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- มีความมั่นใจในการใช้ระบบขนส่งสาธารณะอย่างรถเมล์มากยิ่งขึ้น ทั้งในแง่ความปลอดภัยและข้อมูล

รายละเอียด

กรุงเทพฯ มีป้ายรถเมล์ประมาณ 5,000 ป้าย แต่มีเพียงประมาณ 600 ป้ายเท่านั้นที่มีการพัฒนารูปแบบป้ายให้มีข้อมูลของรถเมล์ที่ผ่านป้ายนั้น ๆ ส่วนป้ายที่เหลือเป็นเพียงเสาเหล็กดัดโค้งและมีแผ่นเหล็กครึ่งวงกลมสีน้ำเงินที่ระบุว่า ‘ที่หยุดรถโดยสารประจำทาง หมวด 1’ พร้อมสัญลักษณ์รถเมล์เท่านั้น ข้อจำกัดด้านข้อมูลนี้อาจส่งผลให้ผู้โดยสารจะเดินทางด้วยรถเมล์ตัดสินใจเดินทางด้วยวิธีอื่นแทน

ในมิติความปลอดภัย ป้ายรถเมล์หลายป้ายขาดแสงส่องสว่าง ไม่มีการติดตั้งหลอดไฟ และหลายจุดตั้งอยู่ในจุดที่ค่อนข้างมืด นอกจากนี้ป้ายรถเมล์หลายป้ายยังมีสิ่งของบดบังทัศนวิสัย เช่น ต้นไม้ เสาไฟ เสาตอม่อ ตู้ชุมสาย ฯลฯ ทำให้เวลารถเมล์จะต้องขับมาริมทางเท้าเพื่อที่จะทำให้เห็นชัดเจนที่สุด

ดังนั้น กทม.จะปรับปรุงป้ายรถเมล์ทั่วกรุง เพื่อส่งเสริมและเพิ่มโอกาสในการที่ประชาชนจะเลือกเดินทางด้วยรถเมล์ โดย

1. ให้ข้อมูล

1.1 สายรถเมล์ที่ผ่านป้ายนั้น ๆ

1.2 ข้อมูลเส้นทางเดินรถแต่ละสาย

1.3 ข้อมูลจุดเชื่อมต่อ

1.4 ข้อมูลรถคันสุดท้าย

1.5 พิจารณาการให้ข้อมูลแบบเรียลไทม์พร้อมการคาดการณ์เวลาที่รถเมล์จะมาถึงที่ป้ายรถเมล์ใหม่

2. เพิ่มแสงสว่าง ทั้งที่ตัวป้ายเอง และบริเวณโดยรอบ

3. ติดตั้ง CCTV เพื่อดูแลความปลอดภัย

4. ปรับปรุงพื้นที่โดยรอบป้ายรถเมล์ให้สามารถสังเกตเห็นรถเมล์ที่จะเข้าป้ายได้อย่างสะดวก ไร้สิ่งขีดขวาง ไม่บดบังสายตา

5. ออกแบบป้ายรถเมล์ให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทพื้นที่และขนาดทางเท้าที่แตกต่างกัน

6. กำหนดรอบการดูแลและบำรุงรักษาป้ายรถเมล์ให้พร้อมใช้งานเสมอ

7. พิจารณาการทำงานร่วมกับภาคประชาสังคมที่ผลักดันเรื่องรถเมล์และป้ายรถเมล์ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาป้ายรถเมล์นี้

5.นโยบายทางข้าม

ประเด็นนโยบายที่ 1 ตรวจสอบและปรับปรุงทางข้ามทั้งกรุงเทพฯ ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย (มิติปลอดภัยดี เดินทางดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ความปลอดภัยในการเดินเท้าเพิ่มมากขึ้น
- สภาพถนน ทางข้ามรูปแบบต่างๆ และสภาพแวดล้อมมีความเป็นมิตรต่อการเดินมากขึ้น

รายละเอียด

กรุงเทพฯ มีทางข้ามทั้งหมด 4,160 แห่ง แบ่งเป็นทางข้ามทั่วไป 3,500 แห่ง และทางข้ามบริเวณแยก 660 แห่ง [1] หากแบ่งตามโครงสร้างโครงสร้างพื้นฐานมีทางข้ามมีสัญญาณไฟกะพริบเตือนทางข้าม 846 แห่ง ทางข้ามมีสัญญาณไฟทางข้ามชนิดกดปุ่ม 226 แห่ง [2] จากข้อมูลทั้ง 2 ชุดอาจกล่าวได้ว่ากรุงเทพฯ มีทางเท้าอีกกว่า 3,088 แห่ง ที่ไม่มีสัญญาณไฟใด ๆ เลยซึ่งคิดเป็น 74% ของจำนวนทางเท้าทั้งหมด

ที่ผ่านมาสำนักจราจรและขนส่ง กรุงเทพฯ (สจส.) มีนโยบายปรับปรุงทางข้าม 700 กว่าแห่งบริเวณโรงเรียนและโรงพยาบาล แต่เป็นเพียงการปรับปรุงแค่คุณสมบัติสีทางข้ามเท่านั้น [3]

ข้อมูลด้านอุบัติเหตุจากสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าคนเดินถนนประสบอุบัติเหตุถึง 2,500 - 2,900 รายต่อปี โดยกว่า 1 ใน 3 เป็นพื้นที่กรุงเทพฯ เฉลี่ย 900 รายต่อปี [4]

เพื่อคุ้มครองสิทธิพื้นฐานในการเดินเท้าของประชาชนทุกคน กทม. จึงจะปรับปรุงทางข้ามให้มีความปลอดภัย ดังนี้

1. ทาสีแถบทางข้ามให้ชัดเจน เห็นได้จากระยะไกล
2. กำหนดเขตชะลอและหยุดรถ
3. ติดตั้งแสงสว่างให้เพียงพอ
4. ติดตั้งสัญญาณไฟกะพริบ
5. ติดตั้งกล้อง CCTV
6. ติดตั้งป้ายสัญญาณแสดงความเร็วยานพาหนะ และความเร็วที่กำหนด
7. จุดที่มีคนข้ามจำนวนมากและถนนหลัก ติดตั้งสัญญาณไฟทางข้ามชนิดปุ่มกดพร้อมเสียงเตือน
8. กำหนดรอบการดูแลและบำรุงรักษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทางข้ามให้พร้อมอยู่เสมอ
9. พิจารณาเพิ่มทางข้ามบริเวณที่มีปริมาณการข้ามถนนสูงแต่ไม่มีทางม้าลาย เช่น บริเวณสถานศึกษา ตลาด สวนสาธารณะ เป็นต้น
10. ทะลวยรั้วหรือเกาะกลางที่ต่อเนื่องกับทางข้าม ปรับให้สามารถเดินข้ามได้อย่างต่อเนื่องไหลลื่น Universal Design

นอกจากนี้ กทม. ยังจะต้องเน้นให้ความสำคัญกับการพิจารณาการทำทางข้ามถนนที่สามารถใช้ได้ทุกคน ทุกสภาพร่างกาย (ยกเว้นพื้นที่ที่มีข้อจำกัดด้านการจราจร เช่น ถนนที่มีขนาดใหญ่ มีความเร็วรถสูง)

6.นโยบายทางเท้า

ประเด็นนโยบายที่ 1 สร้างข้อมติ เพื่อทางเท้าคุณภาพและคงทน (มิติเดินทางดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้รับการส่งเสริมการเดินทางทางเท้าที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอารยสถาปัตย์ (universal design) และการซ่อมแซมที่รวดเร็ว

รายละเอียด

การก่อสร้างทางเท้ากรุงเทพฯ หลายครั้งก่อสร้างผิดแบบและขาดความเข้าใจ เช่น ทางลาดที่ต้องใส่ใจในองศา กระเบื้องนำทางที่ต้องติดตั้งอย่างถูกต้อง นำทางได้จริง หรือขั้นตอนการสร้างทางเท้าที่ใช้วัสดุถูก ส่วนผสม หรือการอัดแน่นพื้นนั้น ถูกต้องหรือไม่

การซ่อมทางเท้าที่ผ่านมานั้นมักแก้ปัญหาด้วยการราดยางมะตอยหรือปูนอันนำมาซึ่งปัญหาใหม่ คือทำให้ทางเท้าขรุขระ หรือบางกรณีก็ยังคงไม่มีการซ่อมแซม การเดินทางบนทางเท้าจึงมีอุปสรรคไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ดังนั้น กทม.จะเข้าไปยกระดับ ควบคุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่

1. รายละเอียดทุกขั้นตอนการก่อสร้างเพื่อให้ถูกต้องและตรงตามแบบที่สุด เช่น วัสดุที่นำมาจัดสร้าง ทางลาด ต้องลาดตามองศาที่ถูกต้อง เบลล์บล็อกกระเบื้องนำทางผู้มีข้อจำกัดด้านการมองเห็นจะต้องติดตั้งถูกต้อง ฝาท่อจะต้องสมบูรณ์และเรียบเสมอทางเท้า ใช้งานได้จริง และจะไม่รับงานที่ไม่ได้ตามมาตรฐาน
2. ให้ประชาชนช่วยแจ้งปัญหาทางเท้าผ่านฟองดูว์
3. เมื่อเกิดเหตุต้องซ่อมแซมจะต้องซ่อมให้เร็วและมีคุณภาพ ซ่อมถึงต้นตอปัญหา โดย กทม.จะต้องเร่งรัดและติดตามให้ผู้รับเหมามาดำเนินการแก้ไขให้รวดเร็วที่สุด นอกจากนี้หากพบในระยะเวลาอันสั้นและไม่ได้เกิดจากปัจจัยอื่นๆ กทม.จะขึ้นบัญชีดำผู้รับเหมาไม่ให้ประมูลงานอีก
4. การจัดการพื้นที่ก่อสร้างจะต้องปิดป้ายเตือนชัดเจน ล้อมกั้นพื้นที่ก่อสร้างให้ชัดและเท่าที่จำเป็น จัดเก็บอุปกรณ์วัสดุก่อสร้างภายในพื้นที่เท่านั้น เบียดบังทางเดินสัญจรให้น้อยที่สุด และต้องไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ทาง

ประเด็นนโยบายที่ 2 ทางเท้าเดิมโล่ง สะอาด เป็นระเบียบ (มิติเดินทางดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้เมืองที่เป็นมิตรต่อการเดิน เนื่องจากอุปสรรคบนทางเท้าลดลง

รายละเอียด

กรุงเทพมหานครมีแบบจัดการสาธารณูปโภคบนทางเท้า โดยหลักการพื้นฐานคือจัดทุกสิ่งให้เป็นแนวชัดเจน เพื่อเว้นระยะด้านในไว้เป็นทางเดิน [1] แบบดังกล่าวก็ไม่เคยบังคับใช้ได้จริง

สิ่งกีดขวางบนทางเท้าที่มักพบเห็นทั่วไป เช่น ตู้ชุมสาย ตู้สายไฟ ตู้ไปรษณีย์ ตู้โทรศัพท์ เสาไฟส่องสว่าง เสากั้นจักรยานยนต์ สายไฟ ป้อมตำรวจ ป้อมนายทวารรถเมล์ สวน ต้นไม้ ไม้พุ่ม บันได สะพานลอย บันไดรถไฟฟ้ายานขนส่ง ป้ายของรัฐ ป้ายของเอกชน ป้ายสถานที่ราชการ ป้ายท่องเที่ยว ป้ายโฆษณาทั้งที่ขออนุญาตและไม่ได้ขออนุญาต

นอกจากสิ่งกีดขวางแล้ว จุดทิ้งขยะบนทางเท้าบางจุดเป็นป้ายบอกตำแหน่ง บางจุดเป็นคอกและอีกหลายจุดไม่มีป้ายไม่มีคอก เป็นเพียงจุดที่รู้จักกันระหว่างคนทิ้งและคนเก็บ ซึ่งจุดทิ้งขยะทุกรูปแบบเป็นการวางไว้บนทางเท้าซึ่งส่งผลให้ทางเท้าสกปรก น้ำนอง น้ำเน่าซึมลงใต้กระเบื้อง กระเบื้องดำเป็นวงกว้าง และจุดเหล่านี้เมื่อขยะถูกเก็บไปก็ไม่มีการทำมาความสะอาด ทำให้ความสกปรกสะสมฝังรากลึก

ดังนั้น กทม. จะดำเนินการปรับปรุงทางเท้าเดิม โดย

1. ร่วมกับหน่วยงานเจ้าของสาธารณูปโภคเหล่านั้น หากสิ่งใดสามารถรื้อถอนได้จะดำเนินการรื้อออกให้หมด หากสิ่งใดยังต้องมีอยู่จะต้องปรับตำแหน่งให้ตามแบบที่กำหนด
2. ศึกษาข้อกำหนดแนวกันสาดและแนวได้ช้ายคา การใช้พื้นที่สาธารณะนอกตัวอาคาร ว่าสามารถใช้ได้หรือไม่ และหาแนวทางออกร่วมกับประชาชนริมทางเท้า
3. ศึกษาการจัดการแนวระบบสาธารณูปโภคให้เป็นแนวเดียวกันและกำหนดแนวทางการเข้าบำรุงให้ชัดเจน เพื่อทางเท้าที่นำเดินสำหรับทุกคน
4. รวบรวมป้ายทั้งหมดที่ยังจำเป็นต้องมีอยู่ให้อยู่บนเสาเดียว ให้เหลือเสาน้อยที่สุด
5. ป้ายไหนผิดกฎหมายจะต้องรื้อออกไปทั้งหมด
6. ไม่มีการต่อใบอนุญาตป้ายโฆษณาอีกต่อไป
7. ปรับรูปแบบจุดทิ้งขยะให้เพียงพอต่อปริมาณการทิ้ง โดยปรับรูปแบบให้เป็นภาชนะที่มิดชิด ไม่ให้ความสกปรกแพร่กระจายลงสู่ทางเท้า
8. ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดทั้งรื้อขยะและทิ้งไม่ลงถังเพื่อไม่ให้พฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นอีกซ้ำซาก
9. ทำความสะอาดจุดทิ้งขยะและทางเท้าอย่างสม่ำเสมอเพราะทางเท้าจะเดินดีได้ต้องสะอาดด้วย

10. ดำเนินการให้ห้องแถวริมทางเท้าแก่ไขการทิ้งน้ำ ระบายน้ำจากอาคารลงสู่ทางเท้า ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 44 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ประเด็นนโยบายที่ 3 กรุงเทพฯ เดินได้ พัฒนาทางเดินเท้าคุณภาพ 1,000 กม. (มิติเดินทางดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- มีทางเท้าที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ทุกมิติทั้งด้านคุณภาพ มาตรฐานการก่อสร้าง และความร่มรื่น ซึ่งการดำเนินการพัฒนาทางเท้าจะทำงานอย่างเป็นระบบแบบแผนและมีการรายงานผลให้ประชาชนทราบ

รายละเอียด

ปัญหาทางเท้าเป็นหนึ่งในปัญหาที่เรื้อรังของกรุงเทพฯ

สถิติการเก็บข้อมูลของทีม ‘เพื่อนซี้ชาติ’ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่ทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถร้องเรียนปัญหาที่พบในชีวิตประจำวัน พบว่าระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2565 มีการรายงานปัญหาทางเท้าในกรุงเทพฯ มากกว่า 150 จุด ครอบคลุมหลายมิติ ตั้งแต่ลักษณะทางกายภาพของพื้น (ขรุขระ เป็นหลุมบ่อ พื้นกระเบื้องไม่แน่น มีน้ำขัง) ปัญหาด้านความสะอาด (คราบอาหาร สิ่งสกปรก) ไปจนถึงด้านความปลอดภัย (ทางข้ามไม่ครบถ้วน เบลรลบล็อกไม่ต่อเนื่อง ป้ายกีดขวางทางจราจร)

นอกจากนี้ทางเท้ายังไม่ได้มาตรฐานอารยสถาปัตย์ (Universal Design) ที่ต้องคำนึงถึงความกว้างทางเท้าที่ต้องเว้นระยะให้เดินอย่างสะดวก ระยะความสูงป้ายเหนือหัวจะต้องไม่ติดตั้งต่ำกว่าที่กำหนด หรือทางต่างระดับจะต้องมีทางลาดในองศาที่กำหนดเพื่อความปลอดภัย รวมถึงกระเบื้องเตียนและกระเบื้องนำทางที่พบว่ามีติดตั้งไม่ถูกต้อง ความเรียบของทางเท้า

อีกทั้งยังพบว่าการดำเนินการที่ผ่านมาหลายครั้งทำในจุดที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็น เช่น มีการเลือกปรับปรุงในจุดที่มีผู้สัญจรทางเท้าน้อยก่อน เป็นต้น

ดังนั้น กทม. จะพัฒนาคุณภาพทางเท้าให้ประชาชนสามารถสัญจร อย่างน้อย 1,000 กิโลเมตร โดย

1. สร้างข้อมติ เพื่อทางเท้าคุณภาพและคงทน กำหนดแบบก่อสร้างมาตรฐานทางเท้าใหม่ พิจารณาแบบกระเบื้องให้เรียบไม่มีตะดอขบ ให้มีมาตรฐานในการออกแบบ Universal Design มาตรฐานที่ดีในการก่อสร้างเพื่อทางเท้าคงทนแข็งแรง ใช้ระยะเวลาในการก่อสร้างที่กระทบต่อการเดินของประชาชนให้น้อยที่สุด ทางตัดผ่านใหม่ต้องเรียบเสมอทางเท้า และทางเท้าโล่ง สะอาดเป็นระเบียบ

2. ทางเท้ามีคุณภาพ ให้ความร่มรื่น มีการดูแลต้นไม้ริมทางด้วยรถกวาดประจำเขต ส่วนไม้พุ่มเตี้ยที่เบียดบังทางเดินจะพิจารณาปรับเป็นทางเท้าเพื่อขยายทางเดิน และหากพื้นที่ไหนเหมาะสมอาจพิจารณาพัฒนา Covered Walkway

3. จัดลำดับความสำคัญในแต่ละเขต กำหนดแผนการพัฒนาทางเท้าและเป้าหมายสั้น กลาง ยาว ให้ชัดเจน ตามความสำคัญของการใช้งาน ทางเท้าที่ประชาชนมีการสัญจรสูงและพื้นที่ที่ได้รับรายงานปัญหาจากประชาชน

4. รายงานความก้าวหน้าให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง และติดตาม กำหนดรอบการดูแลคุณภาพการซ่อมแซม

7.นโยบายตลาด

ประเด็นนโยบายที่ 1 พัฒนาโอกาสและศักยภาพในตลาด กทม. (มิติเศรษฐกิจดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้พื้นที่สำหรับค้าขายเพิ่มเติมในราคาที่สามารถเข้าถึงได้และเปิดกว้างสำหรับทุกคน

รายละเอียด

กทม. มีตลาดที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานตลาดกรุงเทพมหานคร 13 แห่ง มีจำนวนแผงค้าร่วมกันมากกว่า 20,000 แผงค้ากระจายตัวอยู่ตามเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างโอกาสให้กับการค้าขายของคนกรุงเทพฯ ได้ แต่ในปัจจุบันยังมีพื้นที่ตลาดหลายแห่งที่มีการใช้บริการที่ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากเหตุผลหลายปัจจัย เช่น ขาดการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ทำให้มีผู้ใช้บริการน้อยทั้งผู้ค้าและลูกค้า การกำหนดประเภทของการค้าภายในตลาดที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการ เวลาเปิด-ปิดตลาดไม่สอดคล้องกับการมาใช้บริการ

ดังนั้น กทม. จะพัฒนาโอกาสทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการเดิมและผู้ประกอบการใหม่ ๆ ดังนี้

เพิ่มผู้ค้าโดยการใช้พื้นที่ตลาดให้เต็มศักยภาพ : ขยายเวลาในการเปิดปิดตลาดต่าง ๆ หรือแบ่งการเปิดตลาดออกเป็นช่วง ๆ และเปิดพื้นที่ว่างให้ค้าขายได้เพิ่มเติม เช่น เปิดพื้นที่ลานจอดรถบางส่วนในการค้าเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการใหม่ ๆ เข้ามาเปิดแผงขายเพิ่มเติม โดย กทม. จะประชาสัมพันธ์ให้กับคนในพื้นที่ได้รับรู้ถึงพื้นที่การค้าเหล่านี้มากยิ่งขึ้น

เพิ่มลูกค้าและบริการ : ปรับรูปแบบการค้าของแผงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคภายในพื้นที่ พร้อมทั้งสร้างช่องทางเข้าถึงกลุ่มลูกค้าใหม่ ๆ ผ่านการจับคู่ผู้ค้าและผู้ซื้อโดยตรง เช่น

จัดทำแคตตาล็อกอาหารปรุงสุกและอาหารสดภายในตลาดมอบให้ประชาชนบริเวณใกล้เคียง พร้อมกับสร้างระบบส่งสินค้าจากตลาดไปยังบ้านเรือนผ่านริโมเตอร์ไซค์ในพื้นที่ (บริการด้วยโครงสร้างราคาที่เหมาะสม)

สำหรับประชาชนหรือผู้ประกอบการในบริเวณพื้นที่ที่มาใช้บริการตลาดเป็นประจำ เช่น ร้านอาหารบริเวณใกล้เคียงที่ต้องมาซื้อของสดทุกวัน ทางตลาดจะมีบริการหน่วยรถบรรทุกเพื่อบริการส่งสินค้าให้กับลูกค้าเพื่อเป็นการทั้งลดต้นทุนให้กับลูกค้าและยกระดับการบริการให้กับผู้ขาย

ลดค่าใช้จ่าย : ลดค่าเช่าแผงค้าภายในตลาด ยืดระยะเวลาการชำระหนี้ (ถ้ามี) ในระยะยาว จนกว่าสภาวะเศรษฐกิจจะฟื้นตัวซึ่งจะเป็นหนึ่งในปัญหาหลักของเมืองระหว่างสถานการณ์การระบาดและหลังการระบาดของ COVID (ปัจจุบันการดำเนินการหลักของ กทม. จะเป็นการเยียวยาในระยะสั้น เช่น งดการเก็บค่าเช่าในปี 63 [1] ลดการเก็บค่าเช่า 50% ในช่วงปลายปี 64 [2]) โดย กทม. จะขอความร่วมมือให้ผู้ประกอบการส่งงบกำไร-ขาดทุนเบื้องต้นให้กับ กทม. เพื่อให้ กทม. ทราบถึงสภาวะทางการเงินของผู้ประกอบการในตลาดแต่ละรายและนำข้อมูลเหล่านี้ไปร่วมพัฒนาเป็นแผนการดำเนินงานในระยะยาวเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นนโยบายที่ 2 ขยายโอกาสให้ผู้ประกอบการ ผ่านการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในกรุงเทพฯ (มิติเศรษฐกิจดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ผู้ประกอบการในกรุงเทพฯ ได้โอกาสในการเข้าถึงพื้นที่จำหน่ายสินค้าของตนเองมากขึ้น
- ได้เศรษฐกิจที่หมุนเวียนเม็ดเงินกันภายในพื้นที่

รายละเอียด

ในบางครั้งผู้ประกอบการรายย่อยหรือ SMEs มีข้อจำกัดทางข้อมูลในการเข้าถึงช่องทางการจัดจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในมิติความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยี มิติเครือข่ายในการค้า

ดังนั้น กทม.จะรวบรวมช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า ทั้งในและต่างประเทศ เครือข่ายร้าน กทม.และร้านชุมชน พร้อมกับวิธีการและแนวทางในการเข้าถึงช่องทางเหล่านี้เป็นแค็ตตาล็อกให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ได้เลือกและใช้งาน ซึ่งจะสามารถช่วยต่อยอดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ให้กับผู้ประกอบการที่สนใจ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการหมุนเวียนของธุรกิจและเม็ดเงินระหว่างกันภายในเอกชนในพื้นที่กรุงเทพฯ

ประเด็นนโยบายที่ 3 ตลาดนัดชุมชน ตลาดนัดเขต (มิติเศรษฐกิจดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจและช่องทางการขายสำหรับการประกอบธุรกิจของรายย่อย
- เพิ่มตัวเลือกให้กับผู้บริโภค และได้สนับสนุนผู้ค้ารายย่อย

รายละเอียดนโยบาย

การจัดตลาดนัดก็เป็นอีกหนึ่งช่องทางกระตุ้นเศรษฐกิจที่ได้ผลดี รวมถึงผลตอบรับจากผู้บริโภคในกรุงเทพฯ ก็น่าสนใจด้วย และการจัดตลาดนัดยังส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย นโยบายของ กทม.คือ จัดหาพื้นที่พัฒนาตลาดนัดประจำชุมชนประจำเขต เพื่อให้ประชาชนได้พื้นที่ค้าขายที่ค่าเช่าต่ำ โดยพิจารณาพื้นที่ราชการของ กทม. หรือปิดถนนคนเดินบางเส้นทาง

ประเด็นนโยบายที่ 4 ตลาด กทม.ออนไลน์ (มิติเศรษฐกิจดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- พ่อค้าแม่ขายได้ขยายกลุ่มลูกค้า
- วินจักรยานยนต์รับจ้างมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการส่งสินค้าในตลาด
- ลดการแออัดของตลาดและปัญหาการจราจรโดยรอบตลาด

รายละเอียด

สถานการณ์โควิด - 19 ทำให้ตลาดเจียบเหงา ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายลดลง จึงทำให้ผู้บริหารตลาดบางรายต้องพัฒนาระบบตลาดออนไลน์เพื่อให้ผู้ค้าอยู่รอด และเข้าถึงลูกค้ากลุ่มเดิมที่ไม่กล้าออกมา รวมถึงเจาะกลุ่มลูกค้าใหม่

ตัวอย่างเช่น ตลาดใหญ่ในย่านสะพานใหม่ได้พัฒนาเว็บไซต์และไลน์ (Line) โดยจะมีรายการสินค้าที่จำหน่ายภายในตลาดให้ลูกค้าได้เลือกซื้อจากทั้ง 2 ช่องทาง เมื่อมีรายการสั่งของเข้ามา เจ้าหน้าที่ตลาดจะเป็นผู้ออกไปซื้อและรวบรวมของให้ตามใบสั่งซื้อโดยลูกค้าไม่ต้องมาที่ตลาด และนำส่งให้ถึงมือลูกค้าด้วยวินจรรย์ยานยนต์รับจ้างในพื้นที่หรือยานพาหนะอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับปริมาณสินค้า และสามารถจ่ายเงินผ่านช่องทางออนไลน์ได้ทุกช่องทาง แพลตฟอร์มลักษณะนี้ช่วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการขายของในตลาดได้

หรืออีกตัวอย่าง เช่น ตลาดย่านหนองบอนได้พัฒนาระบบรับซื้อของผ่านไลน์ โดยคิดราคาสินค้าและค่าส่งตามจริง เก็บค่าดำเนินการต่อใบสั่งซื้อเพียง 20 บาทเท่านั้น โดยเจ้าหน้าที่ตลาดเป็นผู้จัดการและใช้บริการวินจรรย์ยานยนต์รับจ้างในพื้นที่ส่งของ ซึ่งได้กระแสตอบรับเป็นอย่างดีจากประชาชนโดยรอบพื้นที่

ดังนั้น กทม.จะพัฒนาแพลตฟอร์มตลาด กทม.ออนไลน์ นำร่องรวบรวมสินค้าจากทั้ง 13 ตลาดปัจจุบันและตลาดใหม่ในอนาคตตามนโยบาย ตลาดนัดชุมชน ตลาดนัดเขต ซึ่งมีถึงมากกว่า 20,000 แผงค้าที่จะเข้าสู่ระบบออนไลน์เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มช่องทางให้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย ขณะเดียวกันนโยบายนี้จะส่งเสริมการจ้างงานคนในชุมชนโดยรอบตลาด เพิ่มรายได้ให้วินจรรย์ยานยนต์ และลดการแออัดของตลาดและปัญหาจราจรด้วย

8.นโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเด็นนโยบายที่ 1 ดึงอัตลักษณ์ สร้างเศรษฐกิจ 50 ย่านทั่วกรุงเทพฯ

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้มีส่วนร่วมกับย่านต่าง ๆ ตลอดทั้งปี ทำให้เศรษฐกิจหมุนเวียน
- ผู้บริโภคเข้าถึงสิ่งใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เพิ่มตัวเลือกในการใช้จ่ายใช้สอย
- ผู้ประกอบการได้โอกาสเพิ่มช่องทางหารายได้ เข้าถึงกลุ่มลูกค้าใหม่ ๆ

รายละเอียดนโยบาย

แต่ละย่านของกรุงเทพฯ มีอัตลักษณ์เฉพาะตัว กล่าวคือในละแวกหนึ่ง มักมีสินค้า กิจกรรม หรือบริการที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน แต่หลาย ๆ ที่ขาดการรวมกลุ่ม ในขณะที่บางแห่งขาดการประชาสัมพันธ์หรือกลไกจากภาครัฐสนับสนุน

กทม. จึงจะส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ (hard infrastructure) เช่น พัฒนาการเชื่อมต่อของย่านให้เข้าถึงได้ง่าย ควบคู่ไปกับการส่งเสริมองค์ความรู้ ข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์ ฯลฯ (soft infrastructure) โดยตั้งต้นจากต้นทุนเดิมของแต่ละแวกมี เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของย่าน เช่น การสนับสนุนรวมกลุ่มของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ การช่วยประสานงานกับสถาบันทางการเงินเพื่อหาสินเชื่อต้นทุนต่ำ ช่วยส่งเสริมการจัดการกิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้จ่ายที่ย่าน (เช่น การจัด one day trip การจัดถนนคนเดิน) และการเสริมกิจกรรมจนกลายเป็น ‘ย่าน’ ที่แข็งแรง ดึงดูดผู้คนเข้ามาและเกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา ได้แก่ ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy District) ย่านธุรกิจ-เศรษฐกิจการค้า ย่านรับจ้างผลิต OEM (Original Equipment Manufacturer) ย่านสตรีทฟู้ด ย่านที่เป็น Node สำคัญ ย่านนวัตกรรม

ประเด็นนโยบายที่ 2 ประเด็นออกแบบเรื่องราวให้เมือง ผ่าน digital experience economy

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ผู้ประกอบการในพื้นที่มีรายได้มากขึ้นจากการขยายโอกาสทางการค้าและกลุ่มลูกค้า
- ผู้บริโภคและนักท่องเที่ยวมีโอกาสเข้าถึงสินค้าและบริการที่หลากหลายมากขึ้น

รายละเอียด

จากการระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้ผู้บริโภคและนักท่องเที่ยวลดลง ส่งผลให้กิจการโดยเฉพาะการขายประสบการณ์และวัฒนธรรมในเชิงกายภาพ (physical experience) ได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก

ดังนั้นเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบให้สามารถกลับมามียอดขายและเติบโตในช่วงวิกฤต กทม.จะสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจและการค้าผ่านการสร้างประสบการณ์ดิจิทัลให้กับลูกค้า (digital experience economy) เช่น การเพิ่มการสอนเวิร์กช็อปออนไลน์ (เช่น เตรียมอุปกรณ์วัตถุดิบส่งไปให้ลูกค้าก่อน แล้วจัดการสอนออนไลน์) และการจัดทำดิจิทัลคอนเทนต์ช่วยโปรโมตกิจกรรมผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การโฆษณาออนไลน์ การชุกิจกรรมเหล่านี้ให้กับลูกค้าได้เห็นผ่านเครื่องมือทางซอฟต์แวร์ เช่น ละคร ซีรีส์ หนังสือ ดนตรี โดยการสอนนี้จะเป็นการสร้าง digital experience economy ให้กับการท่องเที่ยววัฒนธรรม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานฝีมือและงานประดิษฐ์ได้ โดย กทม.จะเข้าไปช่วยผู้ประกอบการ ตั้งแต่การออกแบบกิจกรรม ไปจนถึงการประสานงานกับเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเนื้อหาออนไลน์และการจัดส่งสินค้า (อ้างอิงเนื้อหา digital experience economy จากแนวคิดของ คุณสันติธาร เสถียรไทย)

9.นโยบายหาบเร่แผงลอย

ประเด็นนโยบายที่ 1 ส่งเสริมให้ผู้ค้าแผงลอยมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (มิติเศรษฐกิจดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้โอกาสสำหรับหาบเร่ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พื้นที่ และการบริหารจัดการที่มั่นคง

รายละเอียด

หาบเร่แผงลอยเป็นกลไกที่สำคัญในเชิงเศรษฐกิจต่อคนกรุงเทพฯ ทั้งในแง่การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจฐานรากและการเป็นแหล่งอาหารราคาประหยัดเพื่อลดค่าครองชีพให้กับคนเมือง (อ้างอิงจากกิจกรรม ‘ซัชชาติชวนคิด’ ที่สอบถามความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับมุมมองที่มีต่อหาบเร่แผงลอย [1])

ดังนั้น เพื่อพัฒนาให้ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยมั่นคงขึ้น สามารถด้านทานสภาวะทางเศรษฐกิจที่ผันผวนสูงได้ กทม.จะสนับสนุนให้ผู้ค้ามีความมั่นคงในการค้า (social mobility) ผ่านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่

1. การจัดหาเงินทุน - กทม.ประสานข้อมูลการค้า ข้อมูลการดำเนินการในอดีต และขีดความสามารถในการทำการค้าของผู้ค้าให้กับสถาบันทางการเงินของรัฐและเอกชนเพื่อจัดหาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ลดต้นทุนในการทำธุรกิจ
2. การบริหารจัดการ - กทม.ประสานงานกับ อสท. (อาสาเทคโนโลยี) ประจำชุมชนให้ช่วยเหลือในด้านการบริหารจัดการภายในร้านค้า (เช่น จัดการสินค้าคงคลัง การจัดการรายรับ-รายจ่าย) ผ่านการนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นตัวช่วยในการควบคุม
3. การจัดหาพื้นที่ - กทม.ประสานงานกับเอกชนและภาครัฐในพื้นที่เพื่อจัดหาพื้นที่เช่าราคาประหยัดสำหรับผู้ค้าที่ต้องการพื้นที่ทำการค้าถาวร

ประเด็นนโยบายที่ 2 สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ค้าแผงลอย ภาคประชาชน และเอกชนในพื้นที่ ช่วยดูแลพื้นที่การค้า (มิติเศรษฐกิจดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบของการทำพื้นที่การค้าขายหาบเร่ในเขตที่อยู่อาศัยและใช้ชีวิต
- ได้หาบเร่แผงลอยที่สวยงามสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่

รายละเอียด

ในปัจจุบันแม้จะมีความพยายามให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยการกำหนดให้มีตัวแทนของประชาชนในคณะกรรมการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยระดับเขต แต่สัดส่วนของคณะกรรมการชุดปัจจุบันยังมีองค์ประกอบของข้าราชการมากกว่าภาคประชาชนจึงอาจทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคนในพื้นที่ นอกจากนี้การกำหนดลักษณะของร้านค้าที่ขาดความร่วมมือของคนในพื้นที่อาจส่งผลให้ลักษณะของร้านค้าไม่เข้ากับอัตลักษณ์และวัฒนธรรมในพื้นที่ได้

ดังนั้น กทม.จะพัฒนาการมีส่วนร่วมของของภาคประชาชน ทั้งผู้ค้าและประชาชนในพื้นที่ ดังนี้

1. พิจารณาปรับเปลี่ยนสัดส่วนคณะกรรมการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยระดับเขต ในส่วนผู้แทนการค้าและภาคประชาชน ได้แก่ ตัวแทนผู้ค้าหาบเร่แผงลอย ตัวแทนประชาชนในพื้นที่ และตัวแทนผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อให้แต่ละพื้นที่ที่มีอิสระในการกำหนดลักษณะของแผงค้า หรือจำนวนแผงค้าที่เหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อยสำหรับย่าน
2. เพิ่มการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ผ่านการประยุกต์ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้การบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในย่านนั้นๆ
3. เพิ่มการเผยแพร่ข้อมูลพื้นที่การค้าให้โปร่งใสตั้งแต่วิธีการกำหนดลักษณะของพื้นที่ค้า ไปจนถึงจำนวนและประเภทการค้าในพื้นที่
4. ร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาลักษณะร้านค้า เช่น ลักษณะสีของร้าน รม ให้สอดคล้องกับที่คณะกรรมการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยระดับเขตกำหนด

โดยคณะกรรมการชุดนี้จะเป็นกำลังสำคัญในการกำหนดหลักการที่เหมาะสมสำหรับการทำการค้าในแต่ละพื้นที่ เช่น ขนาดของทางเท้าที่เหมาะสม (แต่ต้องไม่น้อยกว่าหลักการตามมาตรฐานอารยสถาปัตย์ (universal design)) รูปแบบของการค้า และจำนวนแผงค้า หลักเกณฑ์ในการเข้าร่วม (แต่ต้องมีความเป็นธรรมให้กับทุกคนในพื้นที่)

ประเด็นนโยบายที่ 3 ทำฐานข้อมูลผู้ค้าแผงลอย พร้อมติดตามการดำเนินการ (มิติเศรษฐกิจดี บริหารจัดการดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ได้เมืองที่มีแหล่งสินค้าและอาหารแผงลอยที่ได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

รายละเอียด

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการหาบเร่แผงลอยและการควบคุมคุณภาพของสินค้าและบริการเป็นหนึ่งในมิติที่ประชาชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับหาบเร่แผงลอย (อ้างอิงจากกิจกรรม ‘ซัชชาติชวนคิด’ ที่สอบถามความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับมุมมองที่มีต่อหาบเร่แผงลอย

ดังนั้น กทม. จะทำการขึ้นทะเบียนหาบเร่แผงลอยในพื้นที่ทั้งหมด โดยเก็บข้อมูลผู้ค้าทั้งหมด เช่น

- พิกัดจุดขาย สำหรับการติดตามและดูแลให้ผู้ค้าประกอบกิจการภายในพื้นที่ที่กำหนดไว้
- ข้อมูลผู้ค้าและผู้ช่วยการค้า สำหรับการดูแลอบรมผู้ค้าเพิ่มศักยภาพในการขาย (เช่น การอบรมแนวทางการรักษาความสะอาดของพื้นที่ สุขอนามัยอาหาร) และการป้องกันการสวมสิทธิของผู้ค้าที่ไม่ได้รับอนุญาต
- ข้อมูลรายละเอียดสินค้าและบริการที่ทำการจำหน่าย สำหรับการเก็บสถิติและข้อมูลของกทม. เพื่อนำมาพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมช่องทางการจัดจำหน่ายและลดต้นทุนให้กับผู้ค้า
- ข้อมูลการร้องเรียนจากประชาชนและปัญหาจากการลงพื้นที่สุ่มตรวจคุณภาพการให้บริการของหาบเร่แผงลอย สำหรับการประเมินการตอบรับอนุญาตการทำการค้าในพื้นที่

ประเด็นนโยบายที่ 4 เตรียมโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมรองรับพื้นที่การค้าหาบเร่แผงลอย

(มติสิ่งแวดล้อมดี โครงสร้างดี) ขั้วนโยบายขยะ ประเด็นที่ 2

ประเด็นนโยบายที่ 5 หาพื้นที่ของเอกชนหรือหน่วยงานราชการที่สามารถจัดเป็นพื้นที่ขายของสำหรับหาบเร่หรือศูนย์อาหาร (hawker center) (มติสิ่งแวดล้อมดี โครงสร้างดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- พื้นที่การค้าสำหรับหาบเร่ที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบไม่กีดขวางการสัญจร

รายละเอียด

ปัญหาหาบเร่แผงลอยกีดขวางทางสัญจรในพื้นที่สาธารณะเป็นอีกหนึ่งประเด็นปัญหาของหาบเร่แผงลอยที่พบในหลายพื้นที่ ดังนั้น กทม.จะเป็นตัวกลางในการร่วมมือกับรัฐและเอกชนในการจัดหาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาเป็นศูนย์อาหาร (hawker) เน้นจุดที่มีความต้องการของผู้บริโภค ใกล้กับย่านการค้าเดิม ที่ให้ผู้เช่าเดิมสามารถเช่าได้ในราคาประหยัด สำหรับผู้ค้าแผงลอยที่สนใจ พร้อมกับการบริหารจัดการด้านความสะอาดโดย กทม. ตั้งแต่การทำความสะอาดพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ การตรวจความสะอาดของสินค้าและอาหารที่ขาย การจัดการจุดชักล้างรวม การจัดการจุดแยกขยะและกำจัดขยะรวม

ประเด็นนโยบายที่ 6 ตลาดนัดชุมชน ตลาดนัดเขต (มติเศรษฐกิจดี) ขั้วนโยบายตลาด ประเด็นนโยบายที่ 3

ประเด็นนโยบายที่ 7 ตลาด กทม.ออนไลน์ (มติเศรษฐกิจดี) ขั้วนโยบายตลาด ประเด็นนโยบายที่ 4

10.นโยบายหลักสูตร

ประเด็นนโยบายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานสาธารณสุข (ปลอดภัยดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ผู้ปฏิบัติงานมีทักษะครอบคลุมในการกู้ภัย และช่วยชีวิต ลดความสูญเสีย

รายละเอียด

เพราะสาธารณสุขในกรุงเทพฯ มีความหลากหลายมากกว่าแค่อัศวิน อีกทั้งยังมีสิ่งปลูกสร้างที่ขึ้นสลับหลากหลาย ทั้งอาคารสูง สะพาน ซอยเล็กซอยน้อย ชุมชนแออัด โรงงานอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัครกู้ภัยจะมีความสามารถในการเข้าระงับเหตุการณ์ไม่คาดฝันรูปแบบต่างๆ

กทม.จึงต้องพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน อาสาสมัคร ให้มีความสามารถในการรับมือสอดคล้องกับบริบทของเมืองครอบคลุมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

- อัศวินอาคารสูง - โครงสร้างอาคารถล่ม
- เหตุสารเคมี เชื้อเพลิงรั่วไหล - การกู้ชีพทางน้ำ เป็นต้น

11.นโยบายสาธารณะภัย

ประเด็นนโยบายที่ 1 พัฒนาศูนย์ข้อมูลในการเผชิญเหตุสาธารณภัยฉุกเฉินระดับย่าน (มิติปลอดภัย)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- เพิ่มความปลอดภัยทั้งย่านจากการเข้าถึงอุปกรณ์ระงับเหตุ

รายละเอียด

กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีบริบทอาคารหลากหลายรูปแบบอยู่ละกันในพื้นที่เดียวกัน เช่น มีอาคารขนาดใหญ่แทรกตัวสลับกับอาคารห้องแถวพาณิชย์ อาคารชุด หรือชุมชน ซึ่งอาคารส่วนมากที่เป็นรูปแบบอาคารพาณิชย์ อาคารขนาดใหญ่ อาคารโรงงาน และพื้นที่บริษัทห้างร้านต่าง ๆ จะมีอุปกรณ์ระงับเหตุอัคคีภัย สาธารณภัย ตามข้อบัญญัติ เช่น ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2554 รวมถึงกฎหมายสำหรับอาคารเฉพาะ เช่น ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงงาน พ.ศ. 2552

ข้อบัญญัติข้างต้นทำให้ในแต่ละพื้นที่มีอุปกรณ์ระงับเหตุอัคคีภัยประจำอาคารหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป เพื่อป้องกันการขยายวงของอัคคีภัย และใช้ทรัพยากรในพื้นที่ในการระงับเหตุให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด กทม.จะดำเนินการดังนี้

1. พัฒนาศูนย์ข้อมูลระดับเพลิงในระดับย่าน เพื่อให้ทราบถึงประเภท จำนวน และตำแหน่งที่อยู่ของอุปกรณ์
2. ใช้บัญชีดังกล่าวในการสำรวจความพร้อมของอุปกรณ์ ทำการทบทวนให้รายการอุปกรณ์มีความเที่ยงตรงกับความเป็นจริง ใช้งานได้อยู่เสมอ
3. สนับสนุนการเพิ่มเติม ซ่อมแซม หมุนเวียนอุปกรณ์ที่ขาดตกบกพร่อง
4. เมื่อเกิดเหตุผู้อยู่อาศัยในย่าน อปพร. อาสาสมัครกู้ภัย และเจ้าหน้าที่ สปภ. ตรวจสอบและเรียกใช้อุปกรณ์ในละแวกใกล้เคียง สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ได้ทันช่วงที่เพื่อลดความสูญเสีย และเพิ่มประสิทธิภาพการระงับเหตุ

ประเด็นนโยบายที่ 2 พัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานสาธารณภัย(มิติปลอดภัย)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ผู้ปฏิบัติงานมีทักษะครอบคลุมในการกู้ภัย และช่วยชีวิต ลดความสูญเสีย

รายละเอียด

เพราะสาธารณภัยในกรุงเทพฯ มีความหลากหลายมากกว่าแค่อัคคีภัย อีกทั้งยังมีสิ่งปลูกสร้างที่ขึ้นสลับหลากหลาย ทั้งอาคารสูง สะพาน ซอยเล็กซอยน้อย ชุมชนแออัด โรงงานอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อาสาสมัครกู้ภัยจะมีความสามารถในการเข้าระงับเหตุการณ์ไม่คาดฝันรูปแบบต่างๆ

กทม.จึงต้องพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน อาสาสมัคร ให้มีความสามารถในการรับมือสอดคล้องกับบริบทของเมืองครอบคลุมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

- อัคคีภัยอาคารสูง
- โครงสร้างอาคารถล่ม
- เหตุสารเคมี เชื้อเพลิงรั่วไหล
- การกักขังทางน้ำ เป็นต้น

ประเด็นนโยบายที่ 3 ซ่อมการเผชิญเหตุให้ครอบคลุมทุกระดับ ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ (มิติปลอดภัยดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ประชาชนมีความพร้อม รู้ขั้นตอนการปฏิบัติตัวเมื่อเกิดสาธารณภัยหรืออัคคีภัย
- กลุ่มเปราะบางมีการฝึกฝนการปฏิบัติตัวในการเอาตัวรอดให้ปลอดภัย
- เจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยมีความพร้อมในการระงับเหตุในพื้นที่ต่างๆ กับเหตุการณ์รูปแบบที่หลากหลาย
- เจ้าหน้าที่ระดับบริหารมีความคุ้นเคยกับขั้นตอน หน้าที่ และในการบริหารจัดการระงับเหตุ และสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ

รายละเอียด

การฝึกซ้อมเผชิญเหตุให้คุ้นเคยกับการปฏิบัติตัวในแต่ละสถานการณ์สำคัญต่อการเพิ่มโอกาสในการเอาตัวรอด การมีทักษะระงับเหตุเบื้องต้น และลดผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่คาดฝัน

กทม.ต้องจัดสรรให้มีการฝึกซ้อมการเผชิญเหตุในสถานการณ์สาธารณภัยรูปแบบต่าง ๆ (multi-hazard) เฉพาะหน้า เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มคนทุกระดับ ดังนี้

1. ฝึกฝนประชาชนในการเผชิญสาธารณภัย เพื่อสร้างความตระหนักถึงข้อปฏิบัติในการระงับเหตุเบื้องต้น การเอาตัวรอดจากสถานการณ์ต่าง ๆ ความคุ้นชินกับสถานที่
2. ฝึกฝน รวมถึงพัฒนาหลักสูตรในการเอาตัวรอด ที่เหมาะสมกับกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ เช่น นักเรียนประถม-มัธยม ครอบครัวเด็กอ่อน ชุมชนแออัด อาคารชุดสูง หรือผู้ป่วยติดเตียงและผู้ดูแล โดยให้มีการฝึกฝนเป็นประจำทุกปี มีการสาธิตเหตุการณ์และฝึกการภาคปฏิบัติ อย่างทั่วถึง
3. จัดให้มีการซักซ้อมระหว่างเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร ผู้ปฏิบัติงานภาคสนามในภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้มีความคล่องตัว เพิ่มความต่อเนื่อง ลดข้อจำกัดระหว่างหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติการแข่งขันกับเวลา
4. ฝึกฝนการบูรณาการระหว่างผู้บัญชาการสถานการณ์ (ผู้อำนวยการเขต หรือผู้ว่าราชการจังหวัด) และทีมงานสนับสนุน (ศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ Situation Awareness Team : SAT และ Damage Assessment and Needs Analysis : DANA) ทั้งในระดับเขตและระดับจังหวัด เพื่อบริหารจัดการสถานการณ์เฉพาะหน้า และประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

12.นโยบายอาชญากรรม

ประเด็นนโยบายที่ 1 ยกระดับคุณภาพกล้องวงจรปิด ป้องกันอาชญากรรมและอุบัติเหตุเชิงรุก (มิตีปลอดภัยดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- เพิ่มประสิทธิภาพในการคาดการณ์ ติดตาม และแก้ไขหรือระงับการเกิดเหตุอาชญากรรม

รายละเอียด

ปัจจุบัน กทม.มีกล้องวงจรปิดกว่า 60,000 ตัว ซึ่งใช้สำหรับการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่การบันทึกภาพจากตัวกล้องวงจรปิดเพียงอย่างเดียว ยังไม่สามารถทำให้ กทม. ป้องกัน และเฝ้าระวังอาชญากรรม หรือวินาศภัยร้ายแรงได้เพียงพอ กทม.จึงจะต้อง

1. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูลภาพที่สามารถช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพของกล้องวงจรปิดในมิติของการป้องกันเหตุไม่คาดฝันต่าง ๆ เช่น การช่วยตรวจสอบข้อบกพร่องในสภาพแวดล้อมของเมือง เช่น ความเปลี่ยนแปลงของแสงสว่าง ร่องรอยความชำรุดของผิวจราจรถนน หรือการวิเคราะห์ภาพเมื่อมีลักษณะคล้ายกับการทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย
2. ศึกษาความเป็นไปได้ให้มีการเชื่อมต่อข้อมูลภาพและระบบกล้องวงจรปิดป้องกันอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้เทคโนโลยีวิเคราะห์ภาพใบหน้าแบบเรียลไทม์ในการเฝ้าระวังเหตุอาชญากรรม บุคคลอันตรายร้ายแรง โดยเฉพาะในพื้นที่ย่านเศรษฐกิจ และย่านชุมชนที่มีความหนาแน่นของประชากรสูง

ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีวิเคราะห์ภาพมาใช้กับกล้องวงจรปิดจะต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 รวมถึงหลักจริยธรรมและสิทธิเสรีภาพของประชาชนเพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

ประเด็นนโยบายที่ 2 ใช้ข้อมูลอาชญากรรมกำหนดพิกัดอันตราย เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย

(มิตีปลอดภัยดี)

คนกรุงเทพฯ ได้อะไร

- ลดและแก้ไขปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดความกลัว และความเสี่ยงอาชญากรรมได้อย่างทันที่
- มีการสอดส่องดูแลเพิ่มเติมนอกเหนือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

รายละเอียด

รวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมและข้อมูลการรายงานจุดเสี่ยงที่รวบรวมมาจากฐานข้อมูลในแผนที่ความเสี่ยงกรุงเทพฯ (Bangkok Risk Map) เพื่อให้มีการวิเคราะห์และนำข้อมูลเหล่านั้นมาพัฒนาสภาพแวดล้อม การบริหารจัดการต่าง ๆ ของพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง ให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น เช่น การปรับปรุงและเพิ่มแสงสว่าง กล้องวงจรปิด การจัดจุดตรวจเวร

ยามเทศกาลหมุนเวียน หรือประสานงานการทำงานร่วมกับตำรวจในการยกระดับความปลอดภัย เพื่อป้องกันการเกิด
อาชญากรรม สร้างเมืองที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน

ประเด็นนโยบายที่ 3 ป้ายรถเมล์มีข้อมูลและสว่างปลอดภัยทุกป้าย (มิติปลอดภัยดี เดินทางดี) ข้ามนโยบายขนส่ง
สาธารณะ ประเด็นนโยบายที่ 2